

- i andra hand, delvis ändra det överklagade beslutet om avslag på ansökan om upphävande av varumärket EU159 på grund av att det inte varit i verkligt bruk, med avseende på varor och tjänster i klasserna 30 (Kaffe), 41 (Undervisning/ utbildning och handledning/instruktion, utbildningskurser), 43 (Utskänkning av mat och dryck, tjänster tillhandahållna av företag som ansvarar för anskaffning av livsmedel och drycker färdiga att konsumeras på barer, restauranger, självserveringar och matsalar),
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna samtliga instanser.

Grunder

- Felaktig bedömning av bevis på verkligt bruk i den mening som avses i artikel 58.1 a och artikel 18.1 i förordning nr 2017/1001.

Talan väckt den 24 januari 2018 – Autoridad Portuaria de Vigo mot kommissionen

(Mål T-41/18)

(2018/C 142/69)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Autoridad Portuaria de Vigo (Vigo, Spanien) (ombud: advokaten J. Costas Alonso)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- tillse att Europeiska kommissionen, i sin egenskap av fördragets väktare, uppfyller sin skyldighet att säkerställa att gemenskapsbestämmelserna tillämpas enhetligt av alla medlemsstater, genom att garantera en enhetlig tillämpning av de europeiska bestämmelserna avseende import av produkter med animaliskt ursprung från tredjeland i samtliga medlemsstater och genom att harmonisera de bestämmelser som reglerar kontrollen av dessa, och
- ålägga Generaldirektoratet för hälsa och livsmedelssäkerhet vid Europeiska kommissionen att genomföra en jämförande analys av tillämpningen av gemenskapens regelverk om import av produkter med animaliskt ursprung från tredjeland i hamnarna i Vigo samt Leixoes (Portugal).

Grunder och huvudargument

- Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att den oenhetliga tillämpningen av gemenskapslagstiftningen om import av frysta fiskeriprodukter från icke medlemsstater motverkar konkurrensreglerna och principen om konkurrens på likvärdiga villkor, vilket medför en snedvridning av den inre marknaden.
- Sökanden gör vidare gällande att hamnarna har en nyckelroll för godstrafiken, särskilt för det som rör import av fiskeriprodukter, varav 76 procent når hamnarna.

Talan väckt den 6 februari 2018 – Alfamicro mot kommissionen

(Mål T-64/18)

(2018/C 142/70)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Alfamicro – Sistema de Computadores – Sociedade Unipessoal, Lda (Cascais, Portugal) (ombud: advokaterna G. Gentil Anastácio och D. Pirra Xarepe)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att kommissionens beslut (2017) 8839 final av den 13 december 2017 om krav på betalning av en skuld är ogiltigt, i den del som rör debetnotan nr 3241507078, och ogiltigförklara beslutet i övriga delar, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Till stöd för yrkandet om att beslutet ska fastställas vara ogiltigt åberopar sökanden att kommissionen har utövat en befogenhet som tillkommer domstol, eftersom den ersatte tribunalens avgörande av den 14 november 2017 i mål T-831/14, i vilket tribunalen fastställde unionens fordran med avseende på en viss förpliktelse, med ett beslut med avvikande innehåll, som utgör exekutionstitel, med avseende på samma förpliktelse, i strid med artikel 19 FEU och artikel 272 FEUF.
2. Till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring åberopar sökanden följande:
 - Beslutet är bristfälligt motiverat, eftersom kommissionen endast påstått att vissa systematiska fel konstaterats vid den finansiella revision som gjorts med anledning av det avtal som avses med det angripna beslutet, utan att förklara vari dessa fel består.
 - Beslutet är rättsstridigt, eftersom kommissionen har gjort en automatisk extrapolering av de slutsatser som dragits vid en finansiell revision som gjorts avseende ett visst avtalsförhållande till att gälla andra avtalsförhållanden. Kommissionen har härigenom åsidosatt artikel 135.5 andra stycket i förordning nr 966/2012⁽¹⁾ och en grundläggande princip om administrativa avtal i allmänhet, och om offentliga avtal i synnerhet, nämligen att villkoret avseende ersättning inte får ändras.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, s. 1).

Talan väckt den 9 februari 2018 – Barata mot parlamentet

(Mål T-81/18)

(2018/C 142/71)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Joao Miguel Barata (Evere, Belgien) (ombud: advokaterna G. Pandey, D. Rovetta och V. Villante)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- inledningsvis, där så är lämpligt, förklara att artikel 90 i tjänsteföreskrifterna inte är giltig eller tillämplig i förevarande förfarande, i enlighet med artikel 277 i FEUF,